

BOC - De grondbeginselen van
realiteitsbeheer

Boek 1

Bestemming

Ing. Klaus Schlender

2026

Gebaseerd op de Russische cursus "*BOC: De grondbeginselen van
realiteitsbeheer*"

door Nadezhda Solnechnaya

<https://solnechnaya.zenclass.ru>

*Persoonlijke cursusnotities verzameld en bewerkt door Ing. Klaus
Schlender*

<https://luckywaterflow.net>

© 2026 Ing. Klaus Schlender
Alle rechten voorbehouden.

QR-codes en links

Website

<https://luckywaterflow.net>

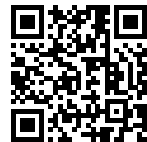
Cursussen

<https://luckywaterflow.net/courses>

Instagram

<https://luckywaterflow.net/instagram>

YouTube

<https://luckywaterflow.net/youtube>

TikTok

<https://luckywaterflow.net/tiktok>

Scan de QR-codes voor meer informatie, cursussen en video's.

Contents

1	Bestemming	1
1.1	Welkom en de centrale vraag	1
1.2	Stop met zoeken buiten jezelf	3
1.3	Het geheim dat weinig mensen je vertellen: je bent vrij	4
1.4	Je kunt op elk moment van mening veranderen .	7
1.5	De misvatting over “nergens goed in zijn”	9
1.6	Sociale programmering en het systeem	13
1.7	Verwijder “omdat”-blokkades	16
1.8	Je kunt alles worden wat je wilt	20
1.9	Je plek onder de zon	22
1.10	Huiswerk en de eerste conclusies	27
1.11	Terugblik op de inzichten uit de eerste les	33
1.12	Hoe kom je uit de situatie waarin je geen bronnen hebt en niets je ontsteekt?	36
1.13	Na het losmaken van aanhechtingen: al mijn interesses waren dictaten van de aanhechtingen	40

1.14	Voor anderen doen en het slachtoffersyndroom	43
1.15	Vrees voor fouten en beperkingen	46
1.16	Begrijpen wat je wilt: staat versus beroep	48
1.17	Beperkingen en de angst voor onherroepelijke fouten	49
1.18	Leren in het proces en het kleine-mensensyndroom	50
1.19	Weinig blokkades gevonden — is dat een prob- leem?	51
1.20	Het kleine-mensensyndroom en de blokkade van onmogelijkheid	53
1.21	“Ik wil mijn potentieel ontwikkelen” maar meteen verschijnt het prijskaartje “duur”	54
1.22	De intentie als surfer op de golf: loops naar je doel	56
1.23	Systeemweerstand wanneer je begint met veran- dering	58
1.24	Het begrip “nulstelling”	59
1.25	Nulstelling en het scheiden van kaf en koren . . .	60
1.26	Blokkades en patronen: haken, geen aanhechting- gen	61
1.27	Hoe gooi je blokkades weg?	63
1.28	Hoge ambities of aanhechting?	64
1.29	Symbolen van overvloed als portalen	65
1.30	Een geïdentificeerde blokkade: wat nu?	66
1.31	Een zegel op de borst: geen gewone blokkade . .	67
1.32	Wanneer het werk dat je wilt een kwelling wordt	68

1.33	Kunnen relaties deel uitmaken van zelfrealisatie?	70
1.34	Oneerlijke relaties: wanneer je niet van je partner houdt	70
1.35	Een zelfgeplant blokkade: het antwoord-kind . .	72
1.36	Wanneer intentie werkt, maar de realiteit niet klopt	73
1.37	Wat te doen als kleine intenties werken, maar grote niet	75
1.38	Overmatig gewicht op intentie: waarom dromen niet uitkomen	76
1.39	Verborgen tegenstellingen: het witte vloerkleed .	78
1.40	Maatschappelijk werk en de vraag: wie heeft dit nodig?	79
1.41	Geliefd werk dat geen geld brengt	80
1.42	Geld als middel, niet als doel	80
1.43	Tussentijdse doelstellingen en de weg naar je einddoel	81
1.44	Hobby en werk: een valse tegenstelling	82
1.45	Is het echt van mij of sociaal programmeren? . .	83
1.46	Zelfrealisatie op latere leeftijd	83
1.47	Het begrip plichtsgevoel	84
1.48	Naar Mars en de mogelijkheden van het universum	84
1.49	Potentieelontwikkeling: van hobby naar iets groters	85

1.50	Kan geliefd werk geld opleveren?	86
1.51	Schilderijen die bewonderd maar niet gekocht worden	87
1.52	Overgang van beschermd leven naar zelfdra- gende zelfrealisatie	87
1.53	Concurrentie als motor	88
1.54	Tussentijdse doelstellingen belemmeren niet . .	89
1.55	Hobby en werk hoeven geen tegenstelling te zijn	89
1.56	Wat is echt van mij?	90
1.57	Zelfrealisatie op latere leeftijd	90
1.58	Plichtsgevoel	91
1.59	Naar Mars	92

Chapter 1

Bestemming

1.1 Welkom en de centrale vraag

Deze cursus gaat over de grondbeginselen van zelfrealisatie.

In deze les staat de vraag centraal hoe we onszelf als zodanig realiseren — het fenomeen dat we bestemming noemen in het leven: of het bestaat, en als het bestaat, hoe we ertoe komen, en waarom we überhaupt geboren worden, en waarom we dit moment van zelfrealisatie hebben.

Deze hele les is gewijd aan de vraag hoe we onszelf als zodanig realiseren.

Allereerst: er gaat tegenwoordig heel veel informatie rond, ook online, die beweert dat alles al beslist is. Dat wij allemaal hier beneden komen met een bepaalde missie, met een bepaald visioen van hoe we onszelf hier moeten realiseren, en waarom. En wat gebeurt er? Veel mensen gaan zoeken naar die missie. Ze besteden er veel aandacht aan. Ze begrijpen dat het punt waar ze zich nu bevinden — hun werk, hun bezigheid, wat

dan ook — niet is wat ze willen doen. Ze begrijpen: dit is niet waarom ik hier ben, dit is niet mijn missie. En ze beginnen te zoeken. Wat is mijn missie? Waarom ben ik hier? Doe ik wel wat ik hoor te doen? Waarom ben ik überhaupt hier gekomen?

Mensen die echt doen wat ze liefst doen, die ergens met hart en ziel mee bezig zijn, die stellen zich deze vragen meestal niet. Deze vragen stellen zich voornamelijk bij mensen van wie de ziel niet ligt bij wat ze doen. Ze werken ergens om bepaalde redenen — misschien verdient het goed, misschien weten ze niet waar ze anders heen kunnen, misschien was het de meest toegankelijke baan, misschien heeft een familielid het geregeld. Of het is simpelweg een plek waar ze geld verdienen, waar ze zich bevinden, waar ze de tijd doorbrengen. Er zijn ook veel vrouwen die in het zwangerschapsverlof zitten en voelen dat ze niet op hun plek zitten. Ze willen meer. Ze willen zichzelf meer realiseren. Maar ze begrijpen niet hoe, waar, wat ze moeten zoeken, wat ze in dit leven zouden willen doen.

Als je veel mensen rechtstreeks vraagt wat ze willen, zeggen ze zoiets als: ik wil niet op het punt zitten waar ik me nu bevind. Dit punt is niet mijn comfortzone. Het is erg onprettig om hier te zijn. Maar als je vraagt: wat zou je dan willen doen? — dan weten ze het vaak niet. Ze kennen alleen het punt waar ze niet willen zijn. Ze kennen het punt waar ze wel willen zijn nog niet. Ze zeggen: ik wil een plek vinden waar het fijn voelt. Maar ze kunnen die plek niet benoemen.

Tegelijkertijd wordt hun verteld in veel leerstellingen dat zo'n plek al bestaat, dat die al vaststaat, dat die al vooraf bepaald is, en dat je die alleen maar hoeft te ontdekken. Je hebt een bestemming, en die is: geneeskunde. Of informatietechnologie. Of borduren. En als je dit magische ding eenmaal gevonden

hebt, dan wordt alles vanzelf fantastisch. De persoon begint zich daarnaar te oriënteren. Maar vanbinnen begrijpt hij nog steeds niet of hij die wildgang echt wil borduren of niet.

Dit is het punt waarop iemand wil dat een ander voor hem beslist waar zijn bestemming ligt. Of dat iemand hem vertelt wat zijn bestemming is. Dat is weer een zoektocht buiten jezelf. Niet alleen een zoektocht naar bestemming buiten jezelf, maar het idee dat iemand anders beter weet wie ik zou moeten zijn.

1.2 Stop met zoeken buiten jezelf

Dit is waar we moeten beginnen.

Als we het hebben over zelfrealisatie, dan is het eerste dat je moet begrijpen dit: je zelfrealisatie, je antwoord op de vraag “wat moet ik doen?”, moet voortkomen uit “wat wil ik doen?” — niet uit “wat moet ik doen?” of “wat heeft iemand me verteld dat ik zou moeten doen?”

Als mensen beginnen te zoeken naar hun bestemming of naar de plek waar ze zichzelf kunnen realiseren, gaan ze meestal naar buiten. Naar andere mensen. Naar leerstellingen. Naar gezagsdragers. Ze vragen: zeg me wat ik moet doen. Zeg me wie ik moet worden. Zeg me wat mijn bestemming is. Zeg me waarom ik hier ben.

En daarin schuilt de oude gewoonte om de verantwoordelijkheid aan een ander over te dragen.

Daarom is een van de eerste conclusies van deze les heel eenvoudig.

Je bestemming, je zelfrealisatie, de manier waarop je jezelf wilt

Preview version, page hidden.
(original page 12)

Preview version, page hidden.
(original page 13)

tentieel is energie, en die energie kan zich in alles manifesteren. En de hele wereld om ons heen is simpelweg een stapel instrumenten en mogelijkheden die we tot onze beschikking hebben. We kunnen in principe elk instrument in deze wereld gebruiken om onszelf op de een of andere manier te realiseren.

Je kunt zeggen dat de ziel toch iets bepaalds heeft. Even cru gezegd: een bestemming. De ziel komt hier om een bepaalde ervaring op te doen, een bepaalde rol te spelen in de inrichting van deze wereld. Een goede arts worden, bijvoorbeeld, of een uniek bedrijf opbouwen, of jezelf op een andere manier realiseren. Zelfs een gewone huisvrouw die kinderen grootbrengt, is een realisatie van je potentieel.

Er is niets wat juist of onjuist is.

Dit is het derde punt dat je je moet noteren.

Het eerste punt: we moeten onze zelfrealisatie niet ergens buiten onszelf zoeken.

Het tweede punt: het geheim is dat we vrij zijn. Er is niets beslist, en we kunnen absoluut alle instrumenten gebruiken die deze wereld ons biedt.

Het derde punt, het belangrijkste: er is geen juist of onjuist pad van potentieelrealisatie. Voor elke ziel is die realisatie die de ziel zelf wil, de juiste. Dat wil niet zeggen dat als je nu in een modderput zit en je daar niet fijn vindt, dat zitten in die modderput het juiste moment in je leven is. Het juiste moment is waar je iets doet dat je een enorme vreugde geeft, waar je je geliefde bezigheid uitoefent. Waar je oprijdt op een golf en daarvan geniet, en het maakt niet uit wat je doet. Of je nu thuis kinderen grootbrengt, of als neurochirurg werkt, of als winkeldirecteur — absoluut niet belangrijk waar en wat. Het

Preview version, page hidden.
(original page 15)

Preview version, page hidden.
(original page 16)

Begrijp je dit moment? Zeg nooit: deze modderput is tenminste vertrouwd, het is goed, alles is prima, en in deze modderput is me alles gelukt, dus ik blijf erin zitten. Als je ontsteekt voor iets nieuws, als je wilt proberen — dit, dat, en dat — weiger jezelf dat nooit. Probeer het. Probeer het echt. En ja, je kunt zeggen: ik heb dit al, en ik kan niet, omdat zus en zo. Maar dat zijn blokkades, en daar gaan we het later over hebben. Maar het feit dat ik nu wil overbrengen: weiger nooit ideeën of beginselen waar je voor gaat gloeien. Als er van binnen iets ontsteekt, kijk ernaar, denk erover, leg je erin, kijk ernaar, en begin die rol op jezelf te passen. Probeer jezelf in die rol te voelen en te vragen: wil ik dit? Lukt het me? Die vragen mogen er zijn. Maar het belangrijkste is: pas die rol op jezelf, dat pakje, en denk: voel ik me er prettig in? Wil ik mezelf zo zien? Wil ik proberen mezelf zo te realiseren? En als het antwoord ja is, begin dan tenminste ermee te liggen, te denken, en dat doel voor je te zien.

Daarover gaan we het later hebben.

Er is niets onjuists. Juist is wat jij wilt. Datgene waarvoor je ontsteekt. Datgene waarop je van binnen een respons krijgt.

1.5 De misvatting over “nergens goed in zijn”

En het volgende punt dat je kunt noteren: je kunt kiezen voor één ding, of je kunt jezelf in alles, in veel dingen proberen. Beide zijn juist voor jou persoonlijk. Er bestaan geen verkeerde beslissingen. Zelfs als je niet één ding kiest, maar heel veel rollen op je neemt, veel momenten van zelfrealisatie, is dat niet slecht. Dat is goed.

Preview version, page hidden.
(original page 18)

Preview version, page hidden.
(original page 19)

opgedaan, bepaalde inzichten, bewustzijn in het leven.

Elke ervaring die we in het leven meemaken, elke ervaring die we doormaken, geeft ons een enorme stap vooruit. Het belangrijkste is te begrijpen dat elke situatie die in ons leven is voorgevallen, elke ervaring die we in het leven hebben ontmoet of verworven, ons in de eerste plaats een grote drang vooruit geeft, en in de tweede plaats in de toekomst bepaalde vaardigheden oplevert voor zelfrealisatie in de vorm die we zelf willen.

Dit is geen achteruitgang. Dit is vooruitgang.

Wees dus niet bang om overal te zijn en jezelf te zoeken. En het belangrijkste: kwel jezelf daar niet om. Kwel jezelf nooit omdat je overal bent geweest en nergens iets gekregen hebt. Integendeel — kijk ernaar vanuit het perspectief: ik ben overal geweest en nu heb ik een enorme hoeveelheid basisvaardigheden, laten we zeggen basisvaardigheden, maar vaardigheden die ik met me meedraag. En deze vaardigheden, deze kennis, deze basis — die zijn van onschatbare waarde in hun manifestatie.

Als je dus vanuit een ander perspectief gaat kijken, dan waardeer je jezelf niet. In de eerste plaats waardeer je jezelf niet. Dat is het ergste wat je kunt doen. Zeggen: ik zit in een dip en nu is alles in mijn leven voorbij, ik hoef me alleen maar maar te begraven. Dat is een volledig verkeerde benadering van alles. Maar je waardeert ook alle kennis die je hebt verworven terwijl je in de ene of de andere rol zat niet.

Preview version, page hidden.
(original page 21)

Preview version, page hidden.
(original page 22)

na over hoe je in de sector die je leuk vindt — bijvoorbeeld werken met kinderen — jezelf kunt realiseren, buiten het feit dat je oppas of opvoeder wordt.

Als het je lijkt alsof er in sommige situaties maar één of twee oplossingen zijn, kies dan altijd de derde. Probeer altijd te draaien en te zoeken. Er bestaan geen uitzichtloze situaties. Alleen wanneer iemand gewoon kijkt en de uitgang niet ziet — zelfs als het een enorme deur is met het woord “uitgang” erop, maar hij ziet hem gewoon niet. En er zijn niet één of twee uitgangen, maar honderden. Er zijn bepaalde kaders waardoor iemand ze niet ziet. Maar dat behoort tot een ander onderwerp, over blokkades. Daar gaan we het nu niet over hebben. We hebben het nu over de reclame. Over blokkades spreken we later.

Kijk naar je leven. Wat is je opgedrongen? En is de rol waarin je jezelf nu wilt zien echt opgedrongen? Wil je echt de persoon worden wiens beeld je hebt aangetrokken? Pas het pakje van die persoon en begrijp voor jezelf of je die persoon wilt worden. Of je dat wilt doen. Of het echt van jou is.

Alles wat je is opgedrongen, gooien we weg. En we vatten samen.

In dit onderwerp van sociale programmering moeten we terugkeren naar het eerste punt. Vraag jezelf af: wie wil ik worden? Niet iets wat door reclame of door een of andere samenleving is opgedrongen. Zelfs niet door moeder, vader of familietradities. Zoals: in mijn familie waren iedereen militairen, en jij moet ook militair worden. Of tandemmeester, arts, of nog iets anders. Want alles wat ons opdringt wie we moeten zijn, waar we heen moeten — dat zijn blokkades. Al die kaders die ons worden opgelegd en die zeggen wie we moeten willen zijn, dat

Preview version, page hidden.
(original page 24)

Preview version, page hidden.
(original page 25)

in typt — stel dat je schrijft: ik wil schrijver worden. Oké, je typt het in, en het programma begint te werken, die materie, die realiteit begint zich te herschikken zodat je schrijver wordt. Maar in plaats van “ik wil mezelf realiseren als schrijver” type je: ik zal nooit schrijver worden, omdat.

Begrijp je? Begrijp je wat ik bedoel? Je zegt zelf: ik kan niet iemand worden, omdat. Je geeft dit programma, deze realiteit, parameters. Je stelt zelf parameters in: ik zal dit niet hebben in mijn leven, dit zal niet zijn, en dat zal ook niet zijn, omdat. Deze momenten moet je radicaal uit je leven strepen. In deze commandoregel mag je dergelijke algoritmen simpelweg niet opslaan. Integendeel: al deze programmeeralgoritmen die je er eerder in hebt gegooid, zul je nu moeten breken.

Dit is het moment van je innerlijke denken, waar je al die algoritmen, die blokkades, moet opvissen en eruit vissen waar je constant “omdat” zegt — en dat allemaal breken. Dat algoritme dat constant werkt: ik kan niet iemand worden, omdat. Het zit in het gevoel van jezelf. Het gevoel van jezelf in de ruimte. Je gevoel van jezelf in de ruimte moet 180 graden veranderen. In de tegenovergestelde richting. Het moet worden: voor mij is niets onmogelijk. Dat is de positie waarvandaan je naar de wereld moet kijken. Je moet begrijpen dat ik alles kan pakken wat deze wereld te bieden heeft. Absoluut alles wat ik wil. Ik zal het hebben, omdat.

Zo moet je het omdraaien. Je moet naar deze wereld kijken vanuit de positie: voor mij is niets onmogelijk. Dit is een wereld van kolossale mogelijkheden, waar ik absoluut alles kan pakken wat ik wil.

En nu zullen veel — ik ben er meer dan zeker van dat 90% van de mensen die me nu horen — zeggen: wat een onzin.

Preview version, page hidden.
(original page 27)

Preview version, page hidden.
(original page 28)

geen onjuiste paden. Die keuze en dat pad zullen juist zijn, datgene wat jij kiest in het moment van hier en nu.

En als je in het moment van hier en nu jezelf op een bepaalde manier wilt realiseren, en het interesseert je, en je vindt het leuk, en je bent er voor gaan gloeien, en je hebt besloten het te proberen — ga dan, waag het, probeer en realiseer. Gooi die innerlijke onzekerheid weg, want veel mensen stagneren daaraan. Hoe ga ik daarheen? Het zal me waarschijnlijk niet lukken. Er zijn mensen die sterker zijn, slimmer, die hebben vaardigheden, capaciteiten, opleiding, nog iets — het kleine-mensensyndroom. Gooi het weg! Je moet die innerlijke kracht voelen. Stop met jezelf te vernietigen, met jezelf te kleineren. Voel die innerlijke kracht. Waarom ben jij slechter dan anderen? Waarom zouden zij slimmer, hoger, sterker zijn? Toen zij er ook begonnen, wisten ze ook niets, konden ze ook niets, maar ze gingen, leerden en deden, heel veel leerden in het proces. Dit moet je begrijpen.

Gooi het kleine-mensensyndroom weg. Dat is ook een blokkade, een enorme blokkade bij veel mensen die hen in de weg staat wanneer ze zichzelf gaan kleineren. Nou, hij heeft vaardigheden, en ik ben zo klein, zo zielig, ik heb geen capaciteiten, niets. Vaak hebben mensen die beweren geen capaciteiten te hebben een ego dat door het plafond gaat. En ze breken door en zeggen: ja, ik ben geweldig. En ze breken door. En ze rennen vooruit, terwijl degene die zit te zeggen: oh, ik kan niets, ik kan niets, ik ben niets.

Dus, verwijder dit alles. Dit zijn allemaal blokkades die je moet verwijderen en vernietigen. En begrijp: ik kan alles wat ik wil. Want er is niets onmogelijks. Ik kan worden wie ik wil en mezelf realiseren waar ik me wil realiseren. En er zijn geen

Preview version, page hidden.
(original page 30)

Preview version, page hidden.
(original page 31)

lijke licht begint te doven onder een andermans zon, onder een andermans lamp. Veel mensen belanden daar en ervaren teleurstelling — ze zijn er aangekomen, maar het innerlijke zonnetje brandt niet, en er komt geen innerlijke respons.

Waar je je op moet oriënteren, is je innerlijke zon. En het volgende geheim dat ik je wil vertellen is dit: je plek onder de zon zal daar zijn waar je innerlijke zon begint te branden. Precies daar. Niet daar waar een hoop mensen op een of ander veldje zitten. Niet daar moeten we heen. Je plek onder de zon is daar waar jijzelf begint te stralen. Daar verschijnt dat andere veldje waar je persoonlijke zon zal branden, die eerst van binnen ontsteekt en dan boven je, en die daarna licht geeft aan andere mensen die naar jouw zon toe zullen komen.

Begrijp je? Daarop moet je je oriënteren. En kijk: als je zelfrealisatie ziet op een plek onder de zon van een ander, en je komt daar, en je innerlijke zon begint ook te branden, dan ben je op je plek. Maar bij veel mensen gebeurt het dat ze denken: daar ergens is een magische plek, een magisch veldje waar ze zullen gaan zitten, en daar gaat alles vanzelf stromen. Nee, het gaat stromen daar waar jouw innerlijke zon begint te branden.

En als je innerlijke zon begint te branden op een veldje waar een andere zon schijnt, dan betekent dat dat daar nog meer licht zal zijn. Je bent al op een veldje, en je zult nog feller branden, en je innerlijke zon zal een zon worden die boven je staat, die het licht versterkt waar je je al bevindt. Maar je kunt zelf de bron worden van zo'n licht, zelf de bron van zo'n veldje dat later andere mensen zal ontsteken. Want wie zegt je dat er een plek onder de zon is? Iemand heeft die plekken onder de zon gecreëerd. Iemand heeft die veldjes gecreëerd. Wees degene die zo'n veldje ontsteekt. Ja, je kunt een plek vinden

Preview version, page hidden.
(original page 33)

Preview version, page hidden.
(original page 34)

kinderdagverblijf? Ja, alsjeblieft. Beperk jezelf nergens in. En begrijp dat je hier en nu vreugde beleeft aan dit werk. Maar dat betekent niet dat je de rest van je leven in deze staat zult blijven. Dat dit een statische staat is? Nee. Vandaag ben ik oppas, morgen ben ik architect, overmorgen ben ik bouwer, de dag daarna nog iemand. Ik kan alles. Ik kan me absoluut niets ontzeggen. Dit moet je begrijpen.

En je bestemming is datgene wat je nu wilt doen, en waarmee je je nu wilt bezighouden, in welke vorm je je hier en nu wilt realiseren. Dat is je bestemming. Dat is het hoofdgeheim.

1.10 Huiswerk en de eerste conclusies

En eigenlijk is hier alles met elkaar verbonden. Ik heb je nu zeer eenvoudige en tegelijk zeer complexe momenten bijgebracht. Men brengt ons een andere manier van denken bij. Men stopt voortdurend andere waarden in ons. Men zegt dat het juist is om niet zo naar het leven te kijken, maar helemaal anders. Maar in werkelijkheid zijn het juist deze eenvoudige levensbeschouwingen, juist het ontbreken van beperkingen, die ons de momenten geven waarop we niet alleen onze innerlijke energie — want dat is in de eerste plaats de realisatie van je innerlijke energie, je potentieel in de realiteit — maar ook de essentie van intentie zelf, hoe het werkt, hoe we het ontwikkelen, het ontbreken van deze innerlijke beperkingen. Dat is in de eerste plaats allesbepalend voor intentie.

In de volgende les zullen we intentie behandelen en analyseren hoe intentie precies werkt. En waarom het ontbreken van welke beperkingen dan ook en het moment van onmogelijkheid zo belangrijk zijn om überhaupt intentie op te bouwen.

Preview version, page hidden.
(original page 36)

Preview version, page hidden.
(original page 37)

wat je tegenhoudt. En als we over intentie spreken — deze vraag die je jezelf stelt, en je zult een enorm innerlijk verlangen hebben om het antwoord te weten: waar? Ik wil nu zien waar de blokkades zitten die me belemmeren om die staat te bereiken waar voor mij geen beperkingen zijn. En zodra je deze intentie correct formuleert — de juiste gedachte van je spectrum, dit aspect in de realiteit plant — realiteit, laat me zien waar dit alles zit — dan begint het allemaal op te duiken. Je zult het zien. Je zult je momenten in je leven herinneren, je zult je patronen in je leven herinneren, je zult je herinneren waar een of andere baas tegen je zei dat het niet zou lukken of dat je het niet kon, en dit alles zal opduiken, en dit alles moet je annuleren, zeggen: nee, nee, het zal me lukken, nee, die persoon had het mis, die situatie had het mis.

Je moet al deze patronen breken, je moet al deze blokkades breken, je moet deze blokkades breken en alles verwijderen.

Ten tweede: besef van je eigen vrijheid. Want wanneer je begrijpt dat je deze, deze, deze blokkade hebt, moet je die blokkades weggooien, ze verwijderen en je eigen vrijheid beseffen. Ik ben vrij. Hier en nu heb ik begrepen: ik ben vrij, ik heb absoluut geen beperkingen. Dit is het moment van innerlijke transformatie dat bij je moet beginnen, en het besef dat er voor mij niets onmogelijks is.

Ten derde: het moment van nulstelling dat je moet doen. Het moment van nulstelling in welke vorm? We hebben het gehad over reclame, over sociale reclame, over wat veel mensen ons vertellen en opdringen, wie we moeten willen worden of wie we moeten zijn, manager, boekhouder, bouwer, nog iets. Wanneer men probeert ons in die kaders te binden, wanneer men ons influistert dat je IT'er moet willen worden, artdesigner,

Preview version, page hidden.
(original page 39)

Preview version, page hidden.
(original page 40)

ik, op dit punt, en ik voel me slecht, maar ik ben hier, omdat. Omdat iemand anders dat voor mij heeft beslist.

Of als je zegt: ik heb dit zelf besloten, het was niet mijn beste beslissing — stel jezelf de vraag: als je je op een dergelijk punt bevindt, heb ik dit werkelijk beslist? Was dit werkelijk mijn beslissing? Ben ik werkelijk zelf naar het punt gekomen waar ik me nu bevind? Was het een werkelijke respons van mijn ziel? Of heeft iemand me hierheen gestuurd, me gezegd: ga daar werken, of doe dit, of nog iets? Was dit werkelijk wat ik wilde doen? Of was het: ja, ik koos dit, maar het was een periode, een dynamische periode waarop ik werkelijk dit wilde doen, maar nu begrijp ik dat ik iets anders wil doen?

Stel jezelf gewoon deze vraag. Ik denk dat voor heel veel mensen zeer interessante dingen en momenten zullen opengaan.

Hiermee, vrienden, is onze eerste les over zelfrealisatie afgesloten. Ik hoop dat bij velen eindelijk sommige momenten op hun plek zijn komen te staan, dat bij velen innerlijke besefmomenten hebben plaatsgevonden. Ik wens iedereen productief werk aan jezelf, ik wens iedereen dat alles lukt, dat na het doorlopen van deze les kolossale inzichten plaatsvinden.

1.11 Terugblik op de inzichten uit de eerste les

Dit is de eerste vragen-en-antwoorden-les.

Deze les is gewijd aan alle vragen die via de website en feedback zijn gesteld. Voordat we de vragen doornemen, is het be-

Preview version, page hidden.
(original page 42)

Preview version, page hidden.
(original page 43)

1.12 Hoe kom je uit de situatie waarin je geen bronnen hebt en niets je ontsteekt?

Het eerste blok vragen gaat over: hoe kom je uit de situatie wanneer er geen bronnen zijn en niets je ontsteekt?

V: Wat moet je doen als je niet weet wat je wilt, hoewel je schijnbaar een intentie lanceert dat je wilt willen, maar het helpt niet erg? Of je ontsteekt maar snel uitdooft?

A: Eerst moeten we de vraag beantwoorden: wat betekent “wilt willen” in jouw beeld? Ik voel hier een zekere onbepaaldheid in de vraag zelf. Ik wil zoiets als een droom — iets etherisch. Ik wil zoiets als een bestemming vinden, of ik wil willen ergens mee bezig zijn — ik wil iets vinden maar ik weet niet wat.

Hier zie ik een niet-helemaal-gevormde gedachtevorm van het eindpunt waar je heen wilt. Dat punt B — dit zullen we in de tweede les behandelen, over punt A en punt B en over intentie, waar we het zullen hebben over het lanceren van een intentie om überhaupt te vinden waarmee ik me bezig wil houden.

Je zegt: ik wil willen — dus niet iets specifiek, maar willen willen.

De zin is dat je concreet en helder dit punt B moet voorstellen waarnaar je wilt gaan. Het gaat er niet om dat je wilt schaatzen — je moet kiezen: ik wil mijn doel vinden. Ik wil iets vinden. En hieraan geven we concrete parameters: ik bezig me met iets, ik beleef er genot aan, ik heb er echt kick van, ik zit er middenin. Het doet er niet toe wat — je geeft geen concrete parameter zoals “ik haak met de haaknaald” of “ik doe nog iets.” Je geeft de gewaarwording van hoe je je voelt in het moment waarnaar je wilt gaan. Ik wil een bezigheid

Preview version, page hidden.
(original page 45)

Preview version, page hidden.
(original page 46)

dat dit leven als het oude leven is. Dit is de keuze die ik niet meer nodig heb. Ja, ooit koos ik ervoor om als een amoëbe op de bank te liggen. Maar dat is voorbij. Die tijd is voorbij. Dat heeft zichzelf overleefd. En ik maak een andere keuze.

En wanneer je een andere keuze maakt, begint je realiteit zich te herschikken. Want in essentie bouwt alles om je heen, alle intentie, op het principe van keuze. Dit wil ik niet in mijn leven zien, en dit wil ik in mijn leven brengen. Zo bouwt elke intentie. Dit verwijder ik, en dit trek ik aan. En dit nodig ik niet uit, want uitnodiging is niet juist. Dit bouw ik voor mezelf op. En wanneer je een keuze maakt — je verplaatst je van het punt van die amoëbe op de bank naar een ander punt — en je hebt nu een richting. Je ziet al een richting. En daar begint het zich te ontvouwen. Elke intentie, zodra je een keuze hebt gemaakt, zodra je die keuze hebt geaccepteerd, zodra je erin bent gaan liggen — die keuze is gemaakt. Ik heb een keuze gemaakt, ik wil dit. De realiteit begint zich te ontvouwen. En dan gaat het verder. En alles hangt verder ook alleen van jou af. Of je van dit pad afbuigt of niet. Maar als je duidelijk naar je doel kijkt, zal je realiteit geen hindernissen zien.

V: Ik heb al veel geprobeerd, maar niets ontsteekt me. Ik krijg geen plezier. Ik wil dit proberen, maar het grijpt me niet. Er is eigenlijk geen verlangen om iets te doen. Wat is de oorzaak?

A: Hier is een vraag die al de twee vorige vragen kan bevatten. Ik heb het eigenlijk al beantwoord. Ten eerste: we kiezen ervan dat we dit niet willen, we willen anders. En we keren terug naar de eerste vraag. Als je niet weet wat je wilt, stel dan geen concrete parameter “ik wil programmeur worden”, maar stel: ik wil deze toestand bereiken. En als je je niet bevindt in de toestand “waar vind ik motivatie”, maar je weet duidelijk

Preview version, page hidden.
(original page 48)

Preview version, page hidden.
(original page 49)

begint men langzaam te analyseren. Men keert terug naar het moment van analyse en begint korrel voor korrel te scheiden: wat was daar van mij, en wat was daar niet van mij. Dit is ook een heel belangrijk proces om jezelf te analyseren en te begrijpen, en om te zien wat werkelijk van jou was en wat niet van jou.

Ook zeg je dat je iets voelt, dat je je met iets bezig wilt houden, maar dat het nu niet in je hoofd past, en dat je op dit moment geen begrip of kennis hebt van wat je te wachten staat. Maar je voelt dit moment: ergens is er een moment van een doel van je ziel, waarvoor ze hier gekomen is, om iets specifiek te realiseren, iets dat ze wil, waarheen ze op weg was.

Ik kan je vertellen — ik heb dit in de eerste les aangeraakt — dat alle paden die je ziel van begin tot eind heeft gevolgd, alle keuzes die ze maakte, zelfs in de vorm dat ze ergens met aanhechtingen instemde, ze deed dat om later dat specifieke doel te realiseren dat je nu pas begint te voelen. Ja, het heeft zich nog niet gevormd in je hoofd, het begint pas net te kiemen, je begrijpt nog niet wat het is. Maar op het niveau van het onderbewustzijn, op het niveau van de ziel, op het niveau van het gevoel, het hart — je voelt dit moment al.

Dit gevoel, heel fijn, heel klein nog, moet je als richtpunt stellen, als baken vóór je, waarnaar je je moet bewegen. En dat ik, hoe dan ook, waar ik nu ook heen ga, ik zal daar aankomen. Ik beweeg in de richting van dit doel. En in het moment dat ik me naar dit doel beweeg, zal ik hier en daar ervaring opdoen, overal, waar de golven me verder brengen — of ik nu brei, of teken, of me met iets anders bezighoud, dat doet er niet toe. Maar in de uiteindelijke afloop zal dit alles mij naar één enkel doel leiden. En wees niet bang dat je het niet zult bereiken.

Preview version, page hidden.
(original page 51)

Preview version, page hidden.
(original page 52)

offer. En een offer heeft niemand nodig. Niemand zal een offer waarderen. Niemand zal een offer waarderen. Want hij vroeg je niet om jezelf voor hem op te offeren. Zing voor mij, dans voor mij, doe nog iets voor mij. En degenen die je vragen je voor hen op te offeren — vlucht voor die mensen, het zijn mishandelaars. Want in essentie willen ze alleen maar misbruik van je maken. Dat heet parasitisme.

Dus alles wat je doet, moet je in de eerste plaats doen voor je eigen plezier — in de zin van zelfrealisatie, dat je het leuk vindt, dat je er kick van beleeft. Dat je het leuk vindt om te leven zoals je leeft. En wanneer je jezelf zo ontwikkelt, begint je potentieel zich in de ruimte te ontvouwen. Je potentieel ontvouwt zich niet in een offer-moment.

Kijk, er zijn mensen-voor-vrijwilligers die schijnbaar voor anderen leven. Je zou denken dat ze voor anderen leven, om zichzelf op te offeren, hun tijd, nog iets, om katjes te redden, hondjes, mensen, nog iets. Maar in werkelijkheid beleven die mensen een enorme kick aan wat ze doen. Ze beleven een enorme kick wanneer ze weer een leven redden, en ze voelen hoe onbetaalbaar het is wat ze hebben gedaan, hoe onbetaalbaar het was dat leven te redden. En voor hen is dat het grootste plezier. Ze doen het niet omdat ze zich opofferen, maar omdat dit de plek is waar ze zich comfortabel zien, waar ze zien dat hun leven zin heeft, waar ze de resultaten van hun vruchten zien, en dat is simpelweg de grootste kick voor mij. Dus hier is ook geen offer-moment, maar het offer-moment is wanneer ik doe, alleen om geprezen te worden, alleen om iets, alleen dat er iets met me gebeurt. Ik doe het voor anderen, maar niet omdat ik het wil. Kom uit het slachtoffer-syndroom. Dit offer heeft niemand nodig, en in de eerste plaats jij niet.

Preview version, page hidden.
(original page 54)

Preview version, page hidden.
(original page 55)

1.16 Begrijpen wat je wilt: staat versus beroep

V: Hoe begrijp ik wie ik wil worden als ik het antwoord niet in mezelf vind? Hoe begrijp ik of het antwoord uit het hart komt en niet uit het hoofd? Een activiteit proberen en kijken of het me trekt of laat koud.

A: Ik heb het al beantwoord: als je het antwoord niet vindt — wie ik wil worden, je weet niet of je programmeur wilt worden, in de handel wilt gaan, in de financiën, of nog ergens heen wilt, of met de haaknaald wilt beginnen, je kent dit beroep niet — dan moet je de staat willen. Je moet niet concreet programmeur willen worden, je moet een bepaalde staat willen. Wanneer je in de richting van die staat gaat liggen, begint het zich in je leven te ontvouwen. Je zult het zelf vinden, zonder het je bewust te zijn — dan-boem, en het komt als bij tovenarijs je leven binnen. Je kunt jezelf nooit hebben voorgesteld dat je met zulk een bezigheid bezig zou zijn, of het zelfs nooit in die rol hebt gezien, en opeens komt het je leven binnen en je denkt: oh, verdomme, ik heb mezelf nooit in zo'n rol gezien, en ik heb dit pakje nooit op mezelf gepast.

Dus: liggen in de richting van de staat. Ik wil een bepaalde staat vinden. Hoe begrijp je of het uit het hart komt of uit het hoofd? De staat komt uit het hart. Ik wil — wat wil ik? Ik wil zo werken dat ik er genot aan beleef, dat ik erdoor ontsteek. Kun je je die staat voorstellen? Die komt uit het hart.

Preview version, page hidden.
(original page 57)

Preview version, page hidden.
(original page 58)

je traineren. Capaciteiten kun je verwerven. We worden niet perfect geboren. We leren, in de eerste plaats in het proces. Dus wees nooit bang om iemand te zijn en te zeggen dat je niet genoeg hebt van dit of dat. Er zijn mensen die niet kunnen zingen, maar die gaan zingen en hun stem ontwikkelen, hoewel men zegt dat ze geen talent hebben. Talent ontwikkelt zich.

Om een voorbeeld te geven: er was een meisje dat auditie deed voor het schoolkoor. Men zei haar dat een beer op haar oor was getrapt, dat ze geen zangtalent had, dat ze niet werd aangenomen. Het meisje was niet echt teleurgesteld. Ze ging naar een Russisch volkskoor, zong daar een jaar of twee — daar namen ze iedereen aan. Toen kwam ze terug naar het koor, en men nam haar aan en zei: verdomme, je zingt geweldig. Terwijl men haar oorspronkelijk had gezegd: je kunt niet, het lukt je niet. Maar er is niets waaraan je niet kunt werken, niets wat je niet kunt verwerven. Beethoven kon vanaf zijn geboorte ook geen piano spelen, maar hij leerde het, en hij kende de noten niet, hij verwierf die vaardigheid in het proces. En hoe kun je, doof zijnde, überhaupt muziek schrijven? Maar hij schreef het toch. Dus, gooi dit alles uit je hoofd.

1.19 Weinig blokkades gevonden — is dat een probleem?

V: Wat als bij de analyse niet veel blokkades naar boven komen, slechts twee, en stilte in het hoofd? Ik probeer een intentie te lanceren, maar er komt niets uit. Ik heb drie keer geprobeerd te gaan zitten voor het huiswerk. Kan ik het verdere verloop volgen als het eerste onderwerp niet is uitgewerkt?

Preview version, page hidden.
(original page 60)

Preview version, page hidden.
(original page 61)

in die kleine dingen. Wanneer je voortdurend een analyse moet uitvoeren en jezelf vangen op die kleine, dagelijkse, al vertrouwd lijkende gedachten. En hoe meer van die gedachten je verwijdert, hoe meer je uit je bewustzijn opruimt, des te sneller zal die innerlijke transformatie plaatsvinden. Dit is in de eerste plaats werk aan jezelf. Want niemand zal iets voor je veranderen, niemand zal iets voor je doen. Niets in je hoofd zal veranderen als je er niet zelf aan werkt. Hoe graag je wilt werken aan jezelf, zozeer zal het veranderen. Neem een gemiddelde schoolklas met dertig leerlingen en een leraar. Er zijn uitblinkers en er zijn leerlingen met onvoldoendes. De vraag is: wie wil, die leert, wie niet wil, die leert niet. En in transformatie, in werk aan jezelf, is het precies hetzelfde.

1.21 “Ik wil mijn potentieel ontwikkelen” maar meteen verschijnt het prijskaartje “duur”

V: Ik wil mijn potentieel ontwikkelen en meteen verschijnt het prijskaartje: duur. Ik heb niet zoveel geld, ik kan geen lening nemen, en dan verschijnt: dit is me niet gegeven. Dat blokkeert meteen alles.

A: Je begint onmiddellijk met beperkingen. Ik blokkeer mezelf hier en ik blokkeer mezelf daar. Je hebt de situatie die je wilt al in het rijtje van het onmogelijke gezet. Je denkt niet vanuit de positie: waarom zal dit voor mij mogelijk zijn? Je begint die vraag te bekijken vanuit: waarom is dit voor mij onmogelijk? Waarom kan ik mezelf hierin realiseren? Een lening nemen, bijvoorbeeld, dat is een mogelijkheid. Ja, ik wil hem

Preview version, page hidden.
(original page 63)

Preview version, page hidden.
(original page 64)

enzovoort — dan is allereerst de vraag: hoeveel doe je dit voor jezelf, voor je eigen plezier? Want veel mensen willen gewoon geld verdienen. Dat behandelen we in de derde les. Wanneer je benadering is “ik wil geld verdienen”, brengt het ons niet waar we willen zijn. We moeten de staat willen: ik wil me met iets bezig houden dat me genot geeft.

Maar dat betekent niet dat je je baan moet opzeggen. Het betekent niet dat je jezelf nu van je middelen moet beroven. Het betekent niet dat je nu alles moet afkappen waar je mee bezig bent. Ik ben er überhaupt tegen om je baan op te zeggen, om radicaal alles te verbreken. Dat is niet juist. Dat is geen intentie. Intentie heeft dergelijke impulsieve acties niet nodig. Intentie is het opbouwen van realiteit, een golf die je dragt, die grote golven creëert die je met hoge snelheid naar je doel voeren. Maar die golven zijn vloeiend. Een golf begint klein. Wanneer je hem vangt, is hij nog niet hoog, hij is glad. En wanneer je erop staat, begint hij op te bouwen, op te bouwen, op te bouwen, en je arriveert op enorme snelheid aan de kust.

De juiste manier is waarschijnlijk zoals het voorbeeld van die vrouw die boeken schreef. Ze nam niet ontslag, ze begon niet radicaal alles te verbreken. Ze werkte en schreef in haar vrije tijd. Pas toen het zover kwam dat ze overdag werkte en 's nachts schreef, en ze begon te verkopen, kreeg ze klanten. Niet in de eerste plaats voor de klanten — ze deed het voor zichzelf. Ze deed het omdat ze graag schreef, omdat ze graag die verhalen beleefde, omdat ze erdoor leefde. En toen haar hobby uitgroeide tot iets groters, gaf ze haar baan op en ging ze volledig voor haar creativiteit. Dat is hoe intentie werkt. Intentie creëert grote golven die je met enorme snelheid ergens heen dragen, maar die golven zijn vloeiend. Begin met com-

Preview version, page hidden.
(original page 66)

Preview version, page hidden.
(original page 67)

werkelijk zien, zonder die patronen die ik in de loop van mijn leven heb verzameld? Alle overtuigingen die we heilig geloven — dat je in een rijke familie moet worden geboren om rijk te zijn, of dat je bijzondere capaciteiten moet hebben, of uitverkoren moet zijn, en ik ben niet uitverkoren — al die overtuigingen moeten we nulstellen. Want ze behoren tot de installaties die we in de loop van ons leven hebben verzameld: wijsheden, zogenaamde wijsheden, blokkades, alles wat we voor waar hebben aangenomen. Die moeten we nulstellen en vanaf een blanco vel bekijken: wat wil ik werkelijk, wie wil ik werkelijk zijn, zonder alles wat me is opgedrongen?

1.25 Nulstelling en het scheiden van kaf en koren

Het moment van nulstelling is het moment waarop je stopt en zegt: halt, stop. Wat houdt dit in? Alle patronen die je in de loop van je leven hebt verzameld, alle overtuigingen waarmee je hebt geleefd, alles wat je dacht dat je was — al dat schuif je aan de kant. Niet dat je het uit je leven wist, maar je zet het opzij en zegt: dat alles ligt in het verleden. En nu wil ik vanaf een blanco vel beginnen. Ik wil begrijpen: wat van wat ik in het verleden had, heb ik werkelijk nodig? Wat was werkelijk van mezelf, wat ik echt leuk vind — van mij, niet van iemand anders — en wat was sociaal programmeren, wat me is opgedrongen?

Het moment van nulstelling is dus juist het moment waarop we zeggen: stop. En we beginnen alles uit elkaar te halen. Het kaf van het koren te scheiden. Alles te analyseren. Het lijkt

Preview version, page hidden.
(original page 69)

Preview version, page hidden.
(original page 70)

kan dat voor zichzelf doen.

1.27 Hoe gooi je blokkades weg?

V: Kun je uitleggen hoe je blokkades weggooit?

A: Wat is het weggooien van een blokkade? Dat is het bewustzijn van bepaalde momenten. Wanneer we een moment herzien. Wanneer we bijvoorbeeld begrijpen dat we vroeger dachten: er hangt niets van mij af. En dan — ping — begrijpen we dat in feite ons hele leven in onze eigen handen ligt. We beginnen er helemaal anders naar te kijken.

Wanneer we een moment hebben herzien, gooien we die oude patroon weg. Het is niet meer relevant, het werkt niet meer voor ons. We beginnen anders te leven. We hebben het hele spectrum van ons denken veranderd, het spectrum van ons zien. En dat is in essentie het weggooien van blokkades.

Het weggooien van blokkades is precies hetzelfde als wat we eerder hebben besproken over keuze. Wanneer we een keuze maken. Dat is ook een keuze. Ik kies niet langer wat door een ander voor mij is beslist. Ik kies dat ik nu zelf voor mezelf beslis. Het blijkt dat ik dat kan. En ik kies dit, niet dat. Klaar — we hebben een blokkade weggegooid.

Het moment van keuze — dat is het weggooien van een blokkade. Wanneer ik iets weggooi wat me niet bevalt in mijn leven en iets breng wat me wel bevalt. Dat is het weggooien van blokkades.

Preview version, page hidden.
(original page 72)

Preview version, page hidden.
(original page 73)

wil leven, en die brengt zuurstof en vreugde in je leven. Dus geen overdrijving.

1.30 Een geïdentificeerde blokkade: wat nu?

V: Ik heb de intentie gezet om een blokkade te identificeren, die is naar boven gekomen. Ik heb geïdentificeerd dat de blokkade angst is. Wat moet ik daarna doen? Hoe zet ik die uit?

A: Ten eerste: dat je je blokkade hebt geïdentificeerd, dat betekent dat je al zeventig procent van het werk hebt gedaan. Want besef van wat je in de weg staat, dat is al een grote plus. Maar nu moet je kijken, herzien en opnieuw kiezen.

Je stelt vast: ik reageer op bepaalde situaties met angst. En dan zeg je: ik maak de keuze — ik lanceer de volgende intentie: ik wil van deze angst af. Ik wil deze toestand weghalen dat ik op bepaalde situaties met angst reageer. Ik wil reageren op deze situaties anders. En je stelt de parameters van je intentie: hoe wil je precies reageren? Wat moet er veranderen? Waarmee vervang je deze angst?

Dit werkt in laagjes. Je zet een intentie, er komt een blokkade naar boven, je werkt die door, dan komt de volgende laag. Ik heb dat zelf ervaren: ik zette een zeer krachtige intentie om iets in mijn leven te veranderen, en toen begonnen blokkades naar boven te komen. Datgene wat me in de weg zat om een nieuw niveau te bereiken. Zolang ik die niet doorwerk, zolang ik ze niet bewust ben, kan ik niet verder — want die blokkades creëren in mijn hoofd een element van onmogelijkheid. Met dat soort denken kom ik niet verder. Maar als ik mijn denken

Preview version, page hidden.
(original page 75)

Preview version, page hidden.
(original page 76)

wist wat ik leuk vond, wat ik wilde doen. Maar de manier waarop ik het deed — die bracht het in een routine, en die manier was niet helemaal de mijne. Je weet wat je leuk vindt, waar je mee bezig wilt zijn. Maar je moet het soms een beetje corrigeren zodat het helemaal van jou is.

Je begrijpt bijvoorbeeld: ik wil tekenen, dat geeft me plezier. Maar wat ik teken op bestelling, wat anderen van me vragen — dat bevalt me niet. Dat verandert het in routine. Dat perst het uit me. Bij heel veel mensen die iets creatiefs op bestelling deden — schilderijen, kleding, kunst — leden ze omdat ze iets maakten wat hen niet inspireerde. Ze hadden last van burn-out. En heel veel van die mensen gingen weg van het werk-op-bestelling-model en begonnen iets te creëren wat van henzelf was, en boden het daarna aan. En toen verdween dat gevoel van uitputting.

Dus de vraag is niet alleen: is dit mijn pad? Heel vaak is de nuttigere vraag: hoe kan ik doen wat ik leuk vind op een manier die comfortabel en levend voor me is?

Dat verschil in benadering is belangrijk. Misschien hoeft je je kunst niet op te geven. Misschien moet je de manier waarop je het beoefent herzien. Misschien heb je een ander ritme nodig, een ander formaat, een ander zakelijk model, een ander niveau van vrijheid.

En als je intentioneert, wees dan heel precies. Niet gewoon: ik wil deze doen. Maar: ik wil doen wat me vreugde geeft op een manier die mij licht, natuurlijk, praktisch en bevredigend voelt. Ik wil dit realiseren in een vorm die me niet verplettert. Ik wil genieten van het proces en het resultaat.

Het probleem is misschien niet of het jou toebehoort. Het

Preview version, page hidden.
(original page 78)

Preview version, page hidden.
(original page 79)

met echte zorg en liefde — niet uit medelijden of omdat je hem geen pijn wilt doen. Dat is geen eerlijke positie. De intentie is: geluk voor mij en geluk voor hem. En dan wordt alles harmonisch. Dan wordt alles eerlijk.

1.35 Een zelfgeplant blokkade: het antwoord-kind

V: Ik heb een blokkade die al heel veel jaren zit. Ik heb geprobeerd het te verwijderen maar het lukt niet. In een bui van zielsontfering heb ik gezegd dat ik een kind wilde en dat ik geen man nodig had. En nu kan ik niemand ontmoeten. Hoe verwijder ik deze blokkade?

A: Dit is een heel belangrijk voorbeeld. In de cursus behandelen we zielsgedreven uitbarstingen en hoe je daarin geen negatieve scenario's moet inleggen — want dat kan heel pijnlijk terugkeren. Dit is precies een van die gevallen: een zielsgedreven uitbarsting waarin negatieve scenario's zijn gelegd. En nu, jaren later, kan de persoon deze blokkade niet meer kwijt.

Eerst moet je begrijpen: dit was jouw keuze. Jouw keuze in een bepaald moment van je leven. Nu heb je het besef gekregen: dit zijn de vruchten van mijn eigen intentie, de vruchten van mijn eigen handelen. Ik ben de Schepper van mijn realiteit. Je hebt begrepen dat wat je ooit in een opwelling hebt gezegd, is uitgekomen. En je hebt deze ervaring nu bewust — je ziet de vruchten van je eigen werk.

Wat doen we nu? We hebben de ervaring ontvangen, we hebben de conclusie getrokken: zo moet het niet. In zielsgedreven uitbarstingen kun je alleen positieve scenario's leggen.

Preview version, page hidden.
(original page 81)

Preview version, page hidden.
(original page 82)

voor ons beiden. Geluk voor jou en geluk voor hem. Wens hem dat hij zijn ware wederhelft vindt. Wens hem eerlijke, liefdevolle relaties. Wens dat hij iemand vindt die hem oprecht kan liefhebben. Dat dit eerlijk mag zijn. En dat jij ook gelukkig mag zijn. Dat is de intentie die je moet stellen. Geluk voor jou én voor hem. En dan wordt het harmonisch. Dan wordt het eerlijk.

Wat betreft Zeland: als het je al kleine dingen niet oplevert, dan gaat er iets mis met de manier waarop je intentie opbouwt. De essentie van intentie en het organiseren van je potentieel is dat we op onze stoel kunnen zitten, niets hoeven te doen, en de hele realiteit draait zoals wij willen. Er zijn genoeg mensen die gewoon leven, zeggen: ik wil niet werken, ik wil in mijn genoeg leven, en het werkt. Ik ken zulke mensen persoonlijk. Een meisje tekent, doet iets, leeft, en alles realiseert zich. Waarom? Omdat ze geen overmatig gewicht schept. Ze geniet van wat ze doet, ze creëert, en de realiteit organiseert zich eromheen.

De remedie hier is: neem het overmatige gewicht weg. Stop je droom op een voetstuk. Realiseer je dat je huidige situatie precies het tegenovergestelde is van wat intentie vereist. En begin opnieuw: wat wil ik werkelijk, en hoe kan ik dat verlicht, zonder overmatig gewicht, uitzetten?

1.37 Wat te doen als kleine intenties werken, maar grote niet

Wanneer kleine dingen wel uitkomen maar grote niet, betekent dit dat je de mechanica van intentie begrijpt en hem correct

Preview version, page hidden.
(original page 84)

Preview version, page hidden.
(original page 85)

wil het niet verdienen. Het is me niet gegeven. En met die instelling komen er inderdaad geen geld. Je moet veel herzien. Niet je droom opgeven, maar de waarde die je eraan geeft verminderen en de interne tegenstellingen oplossen.

1.39 Verborgten tegenstellingen: het witte vloerkleed

Als je een intentie lanceert, maar tegelijkertijd zegt: dit wil ik niet, dit wil ik ook niet — dan beweegt het niet. Stel, je wilt een wit vloerkleed in heel je huis. Prachtig vind je het. Maar je wilt het niet stofzuigen. Je wilt geen kattenharen opruimen. Je wilt niets reinigen. Maar het vloerkleed wil je wel. Dat is een tegenstelling. Je wilt het resultaat, maar je wilt niet wat ermee samenhangt.

Zo werkt het ook met grotere verlangens. Je tekent een mooie plaat: een lief gezin, een luxe huis. Maar je negeert de andere kant. Je wilt wel het plaatje, maar niet het onderhoud, niet de verantwoordelijkheid, niet wat erbij hoort. Op onderbewust niveau weiger je bepaalde aspecten van wat je zegt te willen. En dat weerhoudt de realisatie.

Analyseer dus heel goed waar je tegenstellingen zitten. Wat wil je, en wat weiger je te accepteren dat bij dat verlangen hoort? Want bij elke intentie hoort een heel plaatje, niet alleen het mooie middendeel.

Preview version, page hidden.
(original page 87)

Preview version, page hidden.
(original page 88)

ermee te spelen en te schieten. Concurrenten zijn mijn motor in mijn professionele werk. Zonder concurrentie geen drive om vooruit te gaan. Alles motiveert me alleen door de drang om te concurreren en te winnen.

A: Elk mens realiseert zijn ervaring op zijn eigen manier. De een vindt het heerlijk om gewoon een bloemetje te schikken. De ander wil het mooiere boeket maken dan een ander. Concurrentie kan een extra stimulans zijn, een extra bron van ervaring. Het is een kwestie van hoe je je opwindt, wat jou motiveert.

V: Ik vind het leuk om geld te verdienen, het proces van het verdienen bevredigt me. Grote sommen bevredigen me. Maar ik kan het geld gemakkelijk weggeven, aan ouders, broers, uitgeven aan anderen. Kan dit mijn innerlijke zon zijn?

A: Ja. Dit is precies wat ik bedoel. Je doet iets, en het geld is het gevolg. Het is als het springen van drie meter ver. Het is niet het geld dat je wilt — het is het feit dat je gesprongen hebt. De drie meter is een bewijs. Het geld is de trofee. En je geeft het gemakkelijk uit omdat het niet het doel was. Het was het middel. Het bewijst dat je je taak volbracht hebt. Dat is de juiste benadering, en de benadering die tot steeds grotere hoogtes leidt.

1.43 Tussentijdse doelstellingen en de weg naar je einddoel

V: Als je iets wilt worden wat nu nog niet bereikbaar is, maar nu moet je ergens van leven — is het verkeerd om een tussentijdse doelstelling te stellen? Bijvoorbeeld: ik wil een bedrijf, maar nu moet ik ergens geld verdienen, dus ik neem een goede

Preview version, page hidden.
(original page 90)

Preview version, page hidden.
(original page 91)

met je. Je hoeft niet te zoeken naar een probleem dat er niet is. Maar als je wél iets wilt toevoegen, iets wilt veranderen, dan hoef je niet morgen een hockeystick te pakken. Het kan een kleine verandering zijn, een hobby, iets dat je leven verrijkt. Zelfrealisatie is simpelweg: leven zoals je wilt. Elke dag die je vreugde brengt. Of dat nu een tuin is of een miljoenenbedrijf. Het gaat erom dat je leven je bevalt, niet dat je een opdracht vervult.

1.47 Het begrip plichtsgevoel

V: Hoe ver gaat het plichtsgevoel? We hebben kinderen, ouders, werk. Zijn er verplichtingen? Is plichtsgevoel een blokkade of sociaal programmeren?

A: Alles wat we doen voor ouders, kinderen, anderen — we moeten het doen vanuit innerlijk verlangen, niet uit plicht. Je omhelst je kind omdat je het wilt, niet omdat je het moet. Je helpt je ouders omdat je het wilt, niet uit schuld.

“Je moet me dit” is een van de meest gebruikte haken. Plichtsgevoel wordt besproken in de vierde les, over energie. We schuiven deze vraag door.

1.48 Naar Mars en de mogelijkheden van het universum

V: Elon Musk wil naar Mars, en ik wil ook naar Mars, maar ik heb de middelen niet. Wat vertelt de mogelijkheid van het universum ons hierover?

Preview version, page hidden.
(original page 93)

Preview version, page hidden.
(original page 94)

1.51 Schilderijen die bewonderd maar niet gekocht worden

V: Ik schilder interieurschilderijen. Iedereen bewondert ze, vraagt erom, maar niemand koopt. Ik wil meer schilderijen maken en een expositie organiseren, dan een atelier openen voor creativiteit en masterclasses. Mijn angst: ik investeer in huur maar er komen geen winst, geen leerlingen. Hoe verwijder ik deze angst? Ik had eerder een kapperszaak die me in de min liet. Dat wil ik niet herhalen.

A: Je aandachtsspectrum is hier belangrijk. Je wilt dit organiseren, maar je wilt er geen geld in investeren. Misschien hoeft dat ook niet. Er zijn musea, galleries, ruimtes die expositieruimte bieden zonder dat jij hoeft te investeren. Mogelijkheden komen op veel manieren. Dat behandelen we in de les over geld.

Maar de kern is: je angst dat het niet zal lukken komt voort uit eerdere ervaring. Lanceer de intentie dat dit op een andere manier tot je komt, via een ander pad. Niet via herhaling van wat misging, maar via een nieuwe route.

1.52 Overgang van beschermd leven naar zelfdragende zelfrealisatie

V: Ik werkte altijd voor mijn plezier met enorme emotionele voldoening, weinig betaling, mijn ouders en later mijn man voorzagen in mij. Nu moet mijn zelfrealisatie geld opleveren, maar ik wil niet verstrikt raken in het materiële. Hoe voorkom

Preview version, page hidden.
(original page 96)

Preview version, page hidden.
(original page 97)

geen hobby worden, hobby kan geen werk worden. Dat is een blokkade. Degene voor wie boekhouden het heerlijkste werk is, is net zo gelukkig als degene die schildert. De vraag is niet of het werk of hobby is, maar of het je vreugde geeft en of het je levensonderhoud dekt. Beide kunnen samengaan. Lanceer de intentie dat wat je vreugde geeft je ook financieel draagt.

1.56 Wat is echt van mij?

V: Hoe weet ik of iets mijn eigen verlangen is of sociaal programmeren? Ik geniet van een bepaalde auto, kleding, reizen, fitness. Maar misschien voldoe ik alleen aan maatschappelijke verwachtingen.

A: Als jij je kleedt zoals jij wilt, de auto rijdt die jij wilt, reist waar jij wilt, fitnest omdat jij dat wilt — dan is het van jou. Het is sociaal programmeren als je het doet omdat je vrienden het doen, omdat je man of vrouw het zegt, omdat de status het eist. De wereld biedt veel. Wat jij eruit pakt en waarom, dat bepaalt of het sociaal programmeren is of zelfrealisatie. Vertrouw op je eigen gevoel van genoeg.

1.57 Zelfrealisatie op latere leeftijd

V: Op twintig ligt de wereld open. Maar op vijftig of zestig, na een moeilijk leven, is het heel moeilijk om je eigen wereld terug te vinden. Mijn ziel is al tevreden met geen pijn en rust. Moet ik perse potentieel zoeken?

A: Zelfrealisatie betekent niet dat je per se een bedrijf moet beginnen of een missie moet volgen. Als je tevreden bent met

je leven, comfortabel, met je kleinkinderen en je rust — dan is er niets mis. Je hoeft niet te zoeken naar problemen die er niet zijn.

Maar als je iets wilt toevoegen, een kleine verandering, een hobby, iets dat je dag verrijkt — dan doe je dat. Zelfrealisatie is simpelweg leven zoals je wilt. Of dat nu een moestuin is of een miljoenenbedrijf. Het criterium is: brengt je dag je vreugde? Leef je zoals je wilt? Dan ben je aan het realiseren wat van jou is.

De zin van zelfrealisatie is niet een opdracht die je moet vervullen. Het is: leef in jouw genoeg. Want er zijn mensen in een gouden kooi die diep ongelukkig zijn, en er zijn mensen in een eenvoudig leven die in onbeschrijflijk genoeg leven. Het gaat om jouw innerlijke staat.

1.58 Plichtsgevoel

V: Hoe ver gaat plichtsgevoel? We hebben kinderen, ouders, werk — er zijn verplichtingen. Is plichtsgevoel een blokkade?

A: Alles wat we doen voor anderen moeten we doen vanuit innerlijk verlangen, niet uit plicht. Je omhelst je kind omdat je het wilt. Je helpt je ouders omdat je het wilt. Je kust je partner omdat je het wilt, niet omdat het moet. “Je moet” is een van de meest gebruikte haken. We behandelen plichtsgevoel in de les over energie.

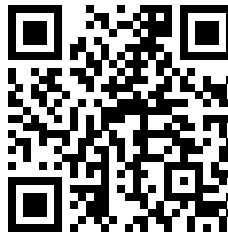
1.59 Naar Mars

V: Elon Musk wil naar Mars, en ik wil ook naar Mars. Wat zegt het universum?

A: Als je heel diep graaft, wil je waarschijnlijk de wereld begrijpen, het universum begrijpen, iets groots doen. Maar letterlijk naar Mars? Dat hoeft misschien niet je diepste behoefte te zijn. Als het heel erg je verlangen is, kun je met je astrale lichaam reizen en zien wat daar is.

Elk mens heeft zijn eigen pad. Wat voor de een een wereldreis is, is voor de ander een moestuin. Zelfrealisatie is simpelweg leven zoals jou vreugde brengt.

Andere boeken uit deze serie

<https://luckywaterflow.net/ebooks>

Meer BOC-titels worden toegevoegd op deze seriepagina.